

Bemærkninger til forslaget

Ambulancetjenesten er en mobil enhed, der bør være en naturlig forlængelse af skadestuerne. Det er »skadestuen« for dem, der ikke selv er i stand til at møde frem. Det er derfor underligt, at den ikke er organiseret som en enhed under skadestuerne.

Der er efterhånden utallige eksempler på, at entreprenørerne på området af økonomiske årsager har tilsidesat hensynet til de syge eller tilskadede om den hurtigste og bedste hjælp.

Et vigtigt element i styrkelsen af akutberedskabet er en centralisering af alarmcentralerne. Disse skal bemandses med sundhedsfagligt personale, der kan rådgive om nødvendig førstehjælp, indtil ambulancen når frem, og udrede skadesomfanget, så det relevante beredskab er klar i næste led. Sådan som det kendes i f.eks. Norge og Sverige. Alarmcentralerne skal også

have myndighed til direkte at dirigere ambulancerne, så man altid sender den, der kan være hurtigst fremme.

Hvis ambulancerne skal kunne fungere som mobile skadestuer, skal ambulancepersonalet have den fornødne sundhedsfaglige uddannelsesbaggrund. Det betyder, at redderuddannelsen skal forbedres og de nuværende reddere efteruddannes. Der skal også være sundhedsfagligt personale, f.eks. i form af lægeambulancer.

Det kan også undre, at der ikke ligesom inden for brandvæsenet er fastsat faste responstider for ambulancerne.

Det første skridt skal være en centralisering af alarmcentralerne og en implementering af disse i det offentlige sundhedsvæsen.

Skriftlig fremsættelse

Frank Aaen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af akutberedskabet ved at afprivatisere ambulancetjenesten, udarbejde en ambulancelov og styrke den præhospitale fase.

(Beslutningsforslag nr. B 41).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling